

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 187 (XXXI) — Nr. 220

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 21 martie 2019

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
ACTE ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR		HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
11.	— Hotărâre privind modificarea anexei la Hotărârea Camerei Deputaților nr. 125/2016 pentru aprobarea componenței nominale a comisiilor permanente ale Camerei Deputaților	142.	— Hotărâre privind modificarea anexei nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 140/2018 pentru aprobarea pachetelor de servicii și a Contractului-cadru care reglementează condițiile acordării asistenței medicale, a medicamentelor și a dispozitivelor medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate pentru anii 2018—2019 și pentru prorogarea unor termene .....
	2		10
DECRETE		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
171.	— Decret privind acordarea Drapelului de luptă Centrului 485 Comunicații și Informatică	398.	— Ordin al ministrului sănătății pentru aprobarea Ghidului privind siguranța pacientului în anestezie-terapie intensivă .....
	2		11
172.	— Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător		
	3		
173.	— Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător	398.	— Ordin al ministrului sănătății pentru aprobarea Ghidului privind siguranța pacientului în anestezie-terapie intensivă .....
	3		11
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 672 din 6 noiembrie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 415 din Codul de procedură civilă	4–6	727.	— Ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală pentru aprobarea Procedurii privind emiterea și comunicarea unor acte administrative și de executare pentru debitorii care înregistrează obligații fiscale restante sub o anumită limită și pentru modificarea Procedurii privind stabilirea obligațiilor fiscale accesorii reprezentând penalități de nedeclarare, aprobată prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3.834/2015 .....
Decizia nr. 836 din 13 decembrie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (1) lit. k) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru	6–7		12–16
Decizia nr. 844 din 13 decembrie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 alin. (1) lit. b) teza a doua din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii	8–9		

ACTE ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR**PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR****HOTĂRÂRE****privind modificarea anexei la Hotărârea Camerei Deputaților nr. 125/2016
pentru aprobarea componenței nominale a comisiilor permanente ale Camerei Deputaților**

În temeiul prevederilor art. 41 alin. (4) și art. 43 din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat, cu modificările și completările ulterioare,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Anexa la Hotărârea Camerei Deputaților nr. 125/2016 pentru aprobarea componenței nominale a comisiilor permanente ale Camerei Deputaților, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.045 din 23 decembrie 2016, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

— doamna deputat Ciofu Tamara-Dorina, aparținând Grupului parlamentar al PSD, trece de la Comisia pentru drepturile omului, culte și problemele minorităților naționale la Comisia pentru sănătate și familie, în calitate de membru;

— doamna deputat Dumitrache Ileana Cristina, aparținând Grupului parlamentar al PSD, trece de la Comisia pentru politică

externă la Comisia pentru sănătate și familie, în calitate de membru;

— domnul deputat Popa Mihai Valentin, aparținând Grupului parlamentar al PSD, este desemnat în calitate de membru al Comisiei pentru afaceri europene;

— domnul deputat Ghera Giureci-Slobodan, aparținând Grupului parlamentar al minorităților naționale, este desemnat în calitate de membru al Comisiei pentru transporturi și infrastructură;

— domnul deputat neafiliat Banias Mircea Marius trece de la Comisia pentru transporturi și infrastructură la Comisia pentru drepturile omului, culte și problemele minorităților naționale, în calitate de membru.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 20 martie 2019, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
EUGEN NICOLICEA

București, 20 martie 2019.
Nr. 11.

D E C R E T E**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****D E C R E T****privind acordarea Drapelului de luptă Centrului 485
Comunicații și Informatică**

În temeiul prevederilor art. 92 și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată, precum și ale art. 1 din Legea nr. 34/1995 privind acordarea drapelului de luptă marilor unități și unităților militare, având în vedere propunerea ministrului apărării naționale,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se acordă Drapelul de luptă Centrului 485 Comunicații și Informatică.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 20 martie 2019.
Nr. 171.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 406/2019,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — La data de 1 aprilie 2019, doamna Liliana Ciobanu, judecător la Curtea de Apel Bacău, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 20 martie 2019.
Nr. 172.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 405/2019,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — La data de 25 martie 2019, doamna Georgeta-Luminița Tîlvăr, judecător la Curtea de Apel Galați, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 20 martie 2019.
Nr. 173.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 672**

din 6 noiembrie 2018

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 415
din Codul de procedură civilă**

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 415 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Curtea de Apel Bacău — Secția I civilă, din oficiu, în Dosarul nr. 3.243/110/2013 al acestei instanțe și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 196D/2017.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune a se face apelul și în dosarele nr. 559D/2017, nr. 560D/2017, nr. 561D/2017, nr. 562D/2017, nr. 563D/2017 și nr. 564D/2017, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 415 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Curtea de Apel Bacău — Secția I civilă, din oficiu, în dosarele nr. 4.066/110/2013, nr. 5.200/110/2013, nr. 726/110/2014, nr. 824/110/2014, nr. 1.375/110/2014 și nr. 2.888/110/2014 ale acestei instanțe.

4. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu măsura conexării dosarelor. Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele sus-menționate, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 559D/2017, nr. 560D/2017, nr. 561D/2017, nr. 562D/2017, nr. 563D/2017 și nr. 564D/2017 la Dosarul nr. 196D/2017, care a fost primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate. În acest sens arată că se invocă neconstituționalitatea dispozițiilor art. 415 din Codul de procedură civilă prin prisma faptului că nu prevede, în mod expres, reluarea judecării cauzei suspendate în temeiul art. 520 alin. (2) și (4) din Codul de procedură civilă. Totodată, norma legală este criticată pentru lipsă de previzibilitate, întrucât nu stabilește subiectul de drept cui îi incumbă obligația sesizării instanței în vederea repunerii cauzei pe rol — judecătorului sau părților — fapt care a generat un fenomen de practică neunitară la nivelul instanțelor judecătorești. Or, aceste motive nu reprezintă veritabile critici de neconstituționalitate, ci vizează, în realitate, completarea textului legal criticat. Reprezentantul

Ministerului Public mai invocă și Decizia nr. 52 din 3 iulie 2017, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, prin care a fost respinsă ca inadmisibilă sesizarea pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile privind „interpretarea dispozițiilor art. 520 alin. (4) prin raportare la art. 416 alin. (3) din Codul de procedură civilă, în sensul de a se stabili dacă redeschiderea judecării cauzei, după pronunțarea hotărârii prealabile, este un act de procedură ce trebuie efectuat din oficiu”.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

7. Prin încheierile din 14 și 23 noiembrie 2016, pronunțate în dosarele nr. 3.243/110/2013, nr. 4.066/110/2013, nr. 5.200/110/2013, nr. 726/110/2014, nr. 824/110/2014, nr. 1.375/110/2014 și nr. 2.888/110/2014 **Curtea de Apel Bacău — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 415 din Codul de procedură civilă.** Excepția a fost invocată, din oficiu, de instanța de judecată cu ocazia repunerii pe rol a judecării unor apeluri a căror soluționare a fost suspendată până la pronunțarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a unei hotărâri prealabile.

8. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține, în esență, că dispozițiile legale criticate sunt lipsite de previzibilitate, întrucât nu stabilesc subiectul de drept căruia îi incumbă obligația sesizării privind repunerea pe rol a judecării cauzei — instanței de judecată sau părților — în cazul suspendării intervenite în baza art. 520 alin. (2) și (4) din Codul de procedură civilă, respectiv până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

9. Deși Codul de procedură civilă prevede că suspendarea dăinuiește până la pronunțarea hotărârii [art. 520 alin. (2) și (4)] sau până la rămânerea definitivă a hotărârii care a provocat suspendarea [art. 413 alin. (2)], legiuitorul nu a reglementat modul în care se reia judecata: din oficiu sau exclusiv la cererea părților. Se mai arată că, potrivit art. 9 din Codul de procedură civilă, procesul civil este guvernat de principiul disponibilității părților, excepții de la acest principiu fiind expres prevăzute de lege.

10. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

11. **Guvernul**, prin punctele de vedere transmise în dosarele nr. 196D/2017 și nr. 559D/2017, apreciază că dispozițiile art. 415 din Codul de procedură civilă sunt constituționale, precum și faptul că modul de interpretare și aplicare a acestor dispoziții de către instanța de judecată nu poate constitui o problemă de neconstituționalitate.

12. **Avocatul Poporului**, prin punctele de vedere transmise în dosarele nr. 196D/2017, nr. 560D/2017, nr. 561D/2017, nr. 562D/2017, nr. 563D/2017 și nr. 564D/2017, apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, întrucât critica vizează o omisiune legislativă, precum și existența unei practici judiciare neunitare determinată de aceasta.

13. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

15. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl reprezintă dispozițiile art. 415 — *Reluarea judecării procesului* din Codul de procedură civilă, care au următorul cuprins:

„Art. 415. — *Judecata cauzei suspendate se reia:*

1. *prin cererea de redeschidere făcută de una dintre părți, când suspendarea s-a dispus prin învoirea părților sau din cauza lipsei lor;*

2. *prin cererea de redeschidere a procesului, făcută cu arătarea moștenitorilor, tutorei sau curatorului, a celui reprezentat de mandatarul defunct, a noului mandatar ori, după caz, a părții interesate, a lichidatorului, a administratorului judiciar ori a lichidatorului judiciar, în cazurile prevăzute la art. 412 alin. (1) pct. 1—6;*

3. *în cazurile prevăzute la art. 412 alin. (1) pct. 7, după pronunțarea hotărârii de către Curtea de Justiție a Uniunii Europene;*

4. *prin alte modalități prevăzute de lege.”*

16. În opinia instanței de judecată dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (5) în componenta sa referitoare la calitatea legii, art. 16 privind egalitatea în drepturi și art. 21 privind accesul liber la justiție.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept reprezintă un mecanism de asigurare a practicii judiciare unitare, nou-introdus în Codul de procedură civilă, în titlul III al cărții a II-a, alături de recursul în interesul legii. Legiuitorul a stabilit prin art. 412 din Codul de procedură civilă șapte cazuri de suspendare de drept a judecării cauzelor, menționând, totodată, că suspendarea legală de drept poate interveni și în alte cazuri prevăzute de lege. Un astfel de caz este și cel în care un complet de judecată, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, hotărăște sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile. În această situație, prin încheierea de sesizare se dispune și suspendarea cauzei până la pronunțarea hotărârii, în același mod procedând și instanțele judecătorești pe rolul cărora se află cauze similare cu cea în care s-a dispus sesizarea instanței supreme [art. 520 alin. (1) și (4) din Codul de procedură civilă]. Dezlegarea dată chestiunilor de drept este obligatorie pentru instanța care a solicitat dezlegarea de la data pronunțării deciziei, iar pentru celelalte instanțe, de la data publicării deciziei în Monitorul Oficial al României, Partea I [art. 521 alin. (2) din Codul de procedură civilă].

18. Textul legal criticat privește cazurile de reluare a judecării cauzei suspendate, între care nu se regăsește reglementat, în mod expres, și cel în care Înalta Curte de Casație și Justiție a pronunțat decizia prin care a dezlegat chestiunea de drept cu care a fost sesizată. Așadar, reluarea judecării procesului în contextul art. 415 din Codul de procedură civilă se dispune la cererea părților numai în cazurile menționate în cadrul acestui articol, în care nu sunt enumerate și cele suspendate în temeiul art. 520 alin. (2) și (4) din Codul de procedură civilă. Legiuitorul a prevăzut, la pct. 4 al art. 415 din Codul de procedură civilă, doar că reluarea judecării procesului se face și prin alte modalități prevăzute de lege.

19. Instanța de judecată, autoare a excepției de neconstituționalitate, critică tocmai această omisiune de reglementare, respectiv repunerea pe rol a cauzei suspendate se face de instanță, din oficiu, sau la cererea părților — apreciind că astfel textul legal criticat este lipsit de previzibilitate, iar consecința acestui fapt este tocmai încălcarea dreptului de acces liber la justiție și egalitatea părților din proces.

20. Referitor la aceste susțineri Curtea reține faptul că Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, prin Decizia nr. 52 din 3 iulie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 764 din 26 septembrie 2017, a respins ca inadmisibilă sesizarea pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile privind „interpretarea dispozițiilor art. 520 alin. (4) prin raportare la art. 416 alin. (3) din Codul de procedură civilă, în sensul de a se stabili dacă redeschiderea judecării cauzei, după pronunțarea hotărârii prealabile, este un act de procedură ce trebuie efectuat din oficiu”. Pentru a pronunța această decizie, instanța supremă a reținut că interpretarea dispozițiilor legale nu comportă o reală și serioasă dificultate, de natură a fi dedusă dezlegării în cadrul procedurii hotărârii prealabile. Ceea ce se impune este doar realizarea unui simplu raționament judiciar, prin citirea textului a cărui interpretare formează obiectul sesizării în corelare cu textul-cadru din materia reluării judecării procesului, respectiv art. 415 din Codul de procedură civilă. Procedându-se astfel, nu s-ar mai putea identifica nicio sursă de ambiguitate în cuprinsul art. 520 alin. (4) din Codul de procedură civilă și nicio „dificultate a stabilirii rațiunii textelor legale a căror lămurire se solicită”. Prin urmare, rămâne atributul exclusiv al instanței solicitante să soluționeze cauza cu judecata căreia a fost investită, aplicând în acest scop mecanismele de interpretare a actelor normative.

21. În prezenta cauză, dispozițiile art. 415 din Codul de procedură civilă sunt criticate din aceeași perspectivă, respectiv dacă redeschiderea judecării cauzei, după pronunțarea hotărârii prealabile, este un act de procedură ce trebuie efectuat din oficiu sau la cererea părților. În acest context, având în vedere jurisprudența anterioară a Înaltei Curți de Casație și Justiție, precum critica de neconstituționalitate din prezenta cauză, Curtea observă faptul că, astfel formulate, susținerile nu au natura unor veritabile critici de neconstituționalitate, ci vizează, în realitate, modul de aplicare și interpretare a normelor legale de către instanțele de judecată.

22. Prin urmare, excepția de neconstituționalitate se impune a fi respinsă, ca inadmisibilă, întrucât Curtea nu se poate substitui instanțelor judecătorești pentru a interpreta și aplica legea în raport cu situațiile de fapt deduse judecării. Potrivit art. 126 din Constituție, această operațiune intră în sfera de competență a instanțelor judecătorești (a se vedea, în acest sens, spre exemplu Decizia nr. 188 din 31 martie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 420 din 12 iunie 2015).

23. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 415 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Curtea de Apel Bacău — Secția I civilă, din oficiu, în dosarele nr. 3.243/110/2013, nr. 4.066/110/2013, nr. 5.200/110/2013, nr. 726/110/2014, nr. 824/110/2014, nr. 1.375/110/2014 și nr. 2.888/110/2014 ale acestei instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Bacău — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 6 noiembrie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Andreea Costin

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 836

din 13 decembrie 2018

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (1) lit. k) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (1) lit. k) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Michaela Roxana Hecht în Dosarul nr. 17.220/3/2014 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 213D/2017.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedură de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, întrucât textul legal criticat instituie excepții de la plata taxei judiciare de timbru în funcție de obiectul cererii formulate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 15 noiembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 17.220/3/2014, **Tribunalul București — Secția a V-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (1) lit. k) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru.** Excepția a fost invocată de Michaela Roxana Hecht într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii de constatare a caracterului politic al condamnării autorului său și de restituire a bunurilor confiscate prin decizia de condamnare a acestuia, precum și stabilirea despăgubirilor reprezentând echivalentul bunurilor confiscate.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține, în esență, că acțiunile moștenitorilor care privesc drepturile și interesele legitime ale foștilor deținuți, persecutați pentru motive politice în perioada regimului comunist din România, derivate din aplicarea Legii nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, trebuie să beneficieze de aceeași scutire de la plata taxei judiciare de timbru.

6. **Tribunalul București — Secția a V-a civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

8. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

9. **Avocatul Poporului** apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, întrucât autoarea acesteia critică, în realitate, modalitatea în care instanța de judecată interpretează și aplică dispozițiile legale criticate în cauza concretă dedusă judecătii.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl reprezintă dispozițiile art. 29 alin. (1) lit. k) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 392 din 29 iunie 2013, cu modificările și completările

ulterioare, care au următorul cuprins: „(1) Sunt scutite de la plata taxei judiciare de timbru acțiunile și cererile, inclusiv cele pentru persecuțarea căilor de atac, ordinare și extraordinare, referitoare la: [...]”

k) drepturile și interesele legitime pretinse de foștii deținuți și persecutați pentru motive politice în perioada regimului comunist din România;”

13. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 21 privind accesul liber la justiție și art. 44 privind dreptul de proprietate privată.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, odată cu adoptarea Legii nr. 439/2006 pentru completarea art. 15 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 973 din 5 decembrie 2006, legiuitorul a reglementat scutirea de la plata taxei judiciare de timbru a acțiunilor ce se introduc în justiție de către foștii deținuți politici și persecutați ai regimului comunist în vederea realizării drepturilor și intereselor lor legitime. La edictarea acestei soluții legislative, astfel cum rezultă din expunerea de motive a Legii nr. 439/2006, legiuitorul a avut în vedere faptul că aceste persoane sunt cu vârste înaintate și venituri reduse, neavând posibilitatea de a achita taxele judiciare de timbru pentru acțiunile introduse.

15. Ulterior, dispozițiile art. 15 lit. t) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 29 iulie 1997, au fost preluate în mod identic de dispozițiile art. 29 alin. (1) lit. k) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013.

16. În anul 2009 a fost adoptată Legea nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 396 din 11 iunie 2009, act normativ prin care s-a completat cadrul legislativ referitor la acordarea reparațiilor morale și materiale convenite victimelor totalitarismului comunist. În cadrul acestui act normativ au fost prevăzute două categorii de cereri care sunt scutite de la plata taxei judiciare de timbru, respectiv cererile privind constatarea caracterului politic al condamnării pentru alte fapte decât cele prevăzute în actele normative expres prevăzute de lege și pentru care s-a prevăzut de drept caracterul politic [art. 4 alin. (1) și (3) din Legea nr. 221/2009], precum și cererile formulate în scopul obținerii unor despăgubiri reprezentând echivalentul valorii bunurilor confiscate prin hotărârea de condamnare sau ca efect al măsurii administrative ori care privesc repunerea în drepturi [art. 5 alin. (1) și (3) din Legea nr. 221/2009].

17. Curtea constată că în cazul primei categorii de cereri, cele prevăzute la art. 4 din Legea nr. 221/2009, legiuitorul a statuat faptul că acestea sunt imprescriptibile și că pot fi

formulate atât de persoana persecutată, cât și, după decesul acesteia, de orice persoană fizică sau juridică interesată ori, din oficiu, de parchetul de pe lângă tribunalul în circumscripția căruia domiciliază persoana interesată. În ceea ce privește cea de-a doua categorie de cereri, cele prevăzute de art. 5 din Legea nr. 221/2009, legiuitorul a reglementat faptul că acestea pot fi formulate în termen de trei ani de la data intrării în vigoare a legii, iar, sub aspectul persoanei care are calitate procesuală activă în formularea unor astfel de cereri, a menționat persoana care a suferit condamnări cu caracter politic, iar după decesul acesteia, soțul sau descendenții până la gradul al II-lea inclusiv.

18. Așadar, Curtea observă faptul că cele două categorii de cereri — privind constatarea caracterului politic al condamnării și privind obținerea unor despăgubiri —, formulate în temeiul legii speciale — Legea nr. 221/2009 —, sunt scutite de la plata taxei judiciare de timbru indiferent de persoana care are calitate procesuală activă (persoana persecutată, orice persoană fizică sau juridică interesată, parchetul de pe lângă tribunalul în circumscripția căruia domiciliază persoana interesată, respectiv, după caz, soțul sau descendenții persoanei persecutate până la gradul al II-lea inclusiv).

19. Reglementarea generală în materia taxelor judiciare de timbru — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 — stabilește că *sunt scutite de la plata taxei judiciare de timbru acțiunile și cererile, inclusiv cele pentru exercitarea căilor de atac, ordinare și extraordinare, referitoare la drepturile și interesele legitime pretinse de foștii deținuți și persecutați pentru motive politice în perioada regimului comunist din România* [art. 29 alin. (1) lit. k)].

20. Din analiza cadrului normativ mai sus menționat, Curtea reține existența raportului lege specială — lege generală. Ca o consecință a principiului *specialia generalibus derogant*, revine instanței judecătorești sarcina ca, în funcție de circumstanțele concrete ale cauzei, să înlăture de la aplicare legea generală ori de câte ori există o dispoziție specială într-o materie dată, cu atât mai mult, cu cât dispozițiile art. 29 alin. (1) lit. l) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 prevăd că sunt scutite de la plata taxei judiciare de timbru acțiunile și cererile, inclusiv cele pentru exercitarea căilor de atac, ordinare și extraordinare, orice alte acțiuni, cereri sau acte de procedură pentru care se prevăd, prin legi speciale, scutiri de taxă judiciară de timbru.

21. În acest context, Curtea reține că dispozițiile art. 29 alin. (1) lit. k) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, criticate în prezenta cauză, nu sunt afectate de vreun viciu de neconstituționalitate, legiuitorul fiind liber să opteze atât în privința măsurilor reparatorii, cât și a întinderii și a modalității de acordare a acestora, în funcție de situația concretă a persoanelor îndreptățite să beneficieze de aceste despăgubiri.

22. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Michaela Roxana Hecht în Dosarul nr. 17.220/3/2014 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă și constată că dispozițiile art. 29 alin. (1) lit. k) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a V-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 13 decembrie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. VALER DORNEANU

Magistrat-asistent,
Andreea Costin

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 844

din 13 decembrie 2018

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 alin. (1) lit. b)
teza a doua din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 alin. (1) lit. b) teza a doua din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii. Excepția a fost ridicată de Dumitru Dumitru în Dosarul nr. 46.123/3/2016 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.712D/2017.

2. La apelul nominal se prezintă partea Administrația Națională „Apele Române” prin doamna avocat Nicoleta Ionașcu și domnul avocat Petre Cristian, cu împuternicire avocațială depusă la dosar. Lipsește autorul excepției. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentanților părții Administrația Națională „Apele Române”, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. În acest sens invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale. De asemenea arată că suspendarea raportului de muncă al salariatului trimis în judecată pentru fapte penale incompatibile cu funcția deținută nu încalcă prezumția de vinovăție, întrucât nu este decât o măsură temporară, ce protejează drepturile angajatorului, iar restrângerea dreptului la muncă este proporțională cu scopul urmărit. În plus, salariatul se poate angaja la un alt angajator, iar dacă se constată nevinovăția sa, i se vor restitui drepturile salariale de care a fost lipsit pe timpul suspendării contractului individual de muncă.

4. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată și invocă Decizia Curții Constituționale nr. 81 din 26 februarie 2015.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 10 aprilie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 46.123/3/2016, **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 alin. (1) lit. b) teza a doua din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii.** Excepția a fost ridicată de Dumitru Dumitru în cadrul unui litigiu de muncă.

6. În **motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate, care prevăd posibilitatea angajatorului de a suspenda, din inițiativă proprie, contractul individual de muncă atunci când salariatul a fost trimis în judecată pentru fapte penale incompatibile cu funcția deținută, până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești, sunt contrare art. 41 și art. 53 din Constituție. În acest sens arată că decizia angajatorului poate fi abuzivă, iar dispozițiile legale ar trebui să prevadă garanții care să asigure obiectivitatea și temeinicia suspendării raportului de muncă. Or, art. 52 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 53/2003 lasă aprecierea temeiului de suspendare în întregime la dispoziția angajatorului.

7. În susținerea criticilor formulate arată că în cazul său plângerea penală a fost formulată de angajator, „iar faptul că plângerea astfel formulată a ajuns să fie trimisă în judecată

subliniază faptul că suspendarea de către angajator a contractului individual de muncă este arbitrară, nefiind temeiuri și fundamentări concrete care să conducă la existența suspiciunii rezonabile că menținerea subsemnatului în activitate pe perioada soluționării de către instanțele de judecată a cauzei penale ar justifica apărarea intereselor angajatorului de un eventual pericol rezultat prin continuarea activității de către subsemnatul în cadrul ANAR.” Mai arată că a fost trimis în judecată doar pentru una dintre cele trei fapte pentru care s-a formulat plângere penală, împrejurare care demonstrează atât prestabilirea unor situații voit incriminatoare, cât și subiectivismul și incapacitatea angajatorului, prin reprezentanții săi, de a stabili proporționalitatea între gravitatea unor fapte și măsurile pe care ANAR le poate dispune. Caracterul disproporționat al suspendării raportului de muncă este demonstrat și de faptul că, în raport cu alți salariați, angajatorul nu a dispus aceeași măsură. Prin urmare, textul de lege criticat lasă loc angajatorului de a dispune discreționar și inadecvat asupra împrejurărilor concrete pe care își fundamentează decizia de suspendare, cu încălcarea prevederilor art. 23 alin. (11), art. 41 alin. (1), art. 47 alin. (1), art. 53 și art. 16 alin. (1) din Constituție.

8. Autorul excepției consideră că măsura suspendării reprezintă o sancțiune accesorie sancțiunii principale ce se stabilește prin hotărârea de condamnare definitivă și nu poate fi anterioară acesteia din urmă. Totodată, arată că, în condițiile în care pe tot parcursul procesului penal, până la pronunțarea definitivă a hotărârii de către instanța de judecată, operează principiul prezumției de nevinovăție, nu poate fi lăsată la latitudinea angajatorului posibilitatea ca acesta să stabilească dacă faptele pentru care angajatul a fost trimis în judecată sunt incompatibile cu funcția deținută.

9. De asemenea susține că, pe tot parcursul procesului penal, îi este afectat nivelul de trai prin suprimarea veniturilor realizate din muncă.

10. **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale** apreciază că dispozițiile de lege criticate nu contravin prevederilor din Constituție invocate. În acest sens arată că reglementările legale prezumă buna-credință a părților în exercitarea drepturilor prevăzute de lege, astfel că nu se poate presupune că angajatorul a acționat plecând de la convingerea că salariatul se face vinovat de faptele pentru care a fost trimis în judecată. Din intenția legiuitorului și din expunerea de motive a măsurii nu rezultă că scopul măsurii de suspendare ar fi unul punitiv, ci mai degrabă de precauție și provizoriu, în măsura în care privește apărarea interesului public prin suspendarea din funcție a unei persoane acuzate de comiterea unei infracțiuni de serviciu, prevenindu-se astfel alte posibile acte similare sau consecințe ale unor asemenea acte. De asemenea reține că legea a prevăzut ca garanție a respectării dreptului individual al salariatului plata unei despăgubiri egale cu salariul și celelalte drepturi de care a fost lipsit pe perioada suspendării contractului.

11. Instanța de judecată consideră că nu sunt încălcate prevederile art. 41 din Constituție, întrucât măsura suspendării contractului individual de muncă reprezintă o măsură temporară, putând fi dispusă de angajator față de salariatul împotriva căruia s-a început urmărirea penală pentru săvârșirea de infracțiuni incompatibile cu funcția deținută. Pe perioada suspendării, salariatul nu poate deține funcția cu care este incompatibilă fapta pentru care s-a formulat plângerea penală, dar nu este împiedicat să se încadreze la altă unitate ori în altă funcție chiar la aceeași unitate. Pentru aceleași motive nu poate fi reținută nici critica raportată la art. 47 alin. (1) din Constituție.

12. În ceea ce privește art. 49 și art. 51 din Constituție apreciază că acestea nu sunt incidente.

13. În sfârșit, referitor la critica de neconstituționalitate raportată la prevederile art. 53 din Constituție, instanța de judecată arată că restrângerea exercițiului drepturilor fundamentale invocate de autorul excepției este temporară și proporțională cu scopul urmărit de legiuitor și angajator și nu presupune decât o îngrădire minimă a dreptului la muncă, care poate fi exercitat la același angajator pe altă funcție sau chiar la altul, fiind dublat și de o garanție materială.

14. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

15. **Guvernul**, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale, arată că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată.

16. **Avocatul Poporului** arată că dispozițiile legale criticate sunt constituționale și invocă, în acest sens, jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

17. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

18. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

19. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 52 alin. (1) lit. b) teza a doua din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 345 din 18 mai 2011, dispoziții potrivit cărora: „(1) *Contractul individual de muncă poate fi suspendat din inițiativa angajatorului în următoarele situații: [...] b) în cazul în care angajatorul a formulat plângere penală împotriva salariatului sau acesta a fost trimis în judecată pentru fapte penale incompatibile cu funcția deținută, până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești.*”

20. Autorul excepției consideră că aceste dispoziții de lege contravin următoarelor texte din Constituție: art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea în drepturi a cetățenilor, art. 41 privind munca și protecția socială a muncii, art. 47 alin. (1) referitor la nivelul de trai, art. 49 referitor la protecția copiilor și a tinerilor, art. 51 privind dreptul de petiționare și art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți.

21. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că argumentele invocate de autorul excepției în critica pe care o formulează împotriva dispozițiilor art. 52 alin. (1) lit. b) teza a doua din Legea nr. 53/2003 reiau, în esență,

24. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Dumitru Dumitru în Dosarul nr. 46.123/3/2016 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și constată că dispozițiile art. 52 alin. (1) lit. b) teza a doua din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 13 decembrie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind modificarea anexei nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 140/2018
pentru aprobarea pachetelor de servicii și a Contractului-cadru care reglementează
condițiile acordării asistenței medicale, a medicamentelor și a dispozitivelor medicale
în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate pentru anii 2018—2019
și pentru prorogarea unor termene**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 140/2018 pentru aprobarea pachetelor de servicii și a Contractului-cadru care reglementează condițiile acordării asistenței medicale, a medicamentelor și a dispozitivelor medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate pentru anii 2018—2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 270 din 27 martie 2018, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 149, alineatul (4) va avea următorul cuprins:

„(4) Contractele se încheie de reprezentantul legal al societății farmaceutice sau de persoana mandatată în mod expres de acesta cu casa de asigurări de sănătate în a cărei rază administrativ-teritorială se află sediul social al societății respective sau cu Casa Asigurărilor de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice, Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești. Pentru medicamentele care fac obiectul contractelor cost-volum-rezultat, contractele se încheie cu casa de asigurări de sănătate în a cărei rază administrativ-teritorială se află sediul social al societății respective și/sau cu Casa Asigurărilor de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice, Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești. În situația în care în cadrul aceleiași societăți farmaceutice funcționează mai multe farmacii, situate în județe diferite, reprezentantul legal al societății încheie contracte cu casele de asigurări de sănătate județene, respectiv a municipiului București în a căror rază teritorială se află amplasate farmaciile respective sau cu Casa Asigurărilor de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice, Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești. În situația în care o societate farmaceutică are deschise oficinile locale de distribuție, înființate conform prevederilor legale în vigoare, în alte județe, aceasta va încheia contract cu casa de asigurări de sănătate în a cărei rază administrativ-teritorială se află officina locală de distribuție, în condițiile stabilite prin norme.

Până la data de 1 iulie 2019, contractele se încheie cu casa de asigurări de sănătate în a cărei rază administrativ-teritorială se află sediul social al societății respective și/sau cu Casa

Asigurărilor de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice, Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești.

Un farmacist își poate desfășura activitatea la cel mult două farmacii aflate în relație contractuală cu casa/casele de asigurări de sănătate. Un farmacist își poate desfășura activitatea la cel mult 3 farmacii aflate în relație contractuală cu casa/casele de asigurări de sănătate în situația în care la una dintre farmacii asigură numai programul de continuitate în zilele de sâmbătă, duminică și de sărbători legale, precum și pe timpul nopții.”

2. La articolul 154, litera n) va avea următorul cuprins:

„n) până la data de 1 iulie 2019, Casa Asigurărilor de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice, Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești este obligată să încheie contracte cu cel puțin o farmacie în localitățile în care aceasta are contracte încheiate cu furnizori de servicii medicale, astfel încât să se asigure accesul asiguraților la medicamente. Începând cu data de 1 iulie 2019, Casa Asigurărilor de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice, Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești este obligată să încheie contracte cu cel puțin o farmacie în localitățile în care aceasta are contracte încheiate cu furnizori de servicii medicale care pot prescrie medicamente ce fac obiectul contractelor cost-volum-rezultat, astfel încât să se asigure accesul asiguraților la medicamente.”

Art. II. — Termenele prevăzute la art. 7 lit. h), art. 24 lit. w), art. 42 lit. x), art. 59 lit. Ț), art. 72 alin. (6) partea introductivă, alin. (7), (10) și (13), art. 74 lit. n), art. 76 lit. m), art. 92 alin. (1) lit. ag), art. 119 lit. u), art. 130 lit. Ț), art. 141 lit. u) și art. 152 lit. l) din anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 140/2018 pentru aprobarea pachetelor de servicii și a Contractului-cadru care reglementează condițiile acordării asistenței medicale, a medicamentelor și a dispozitivelor medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate pentru anii 2018—2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 270 din 27 martie 2018, cu modificările ulterioare, se prorogă până la data de 1 iulie 2019.

Art. III. — Prezenta hotărâre intră în vigoare la data de 1 aprilie 2019.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:
Ministrul sănătății,
Sorina Pintea

Președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,
Adriana Cotel
Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN

pentru aprobarea Ghidului privind siguranța pacientului în anestezie-terapie intensivă

Văzând Referatul de aprobare nr. S.P.-2.829 din 20.03.2019 al Direcției generale de asistență medicală și sănătate publică din cadrul Ministerului Sănătății, având în vedere prevederile art. 4 alin. (1) lit. g), art. 16 alin. (1) lit. g) și art. 250 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

ținând cont de prevederile art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Ghidul privind siguranța pacientului în anestezie-terapie intensivă care este compus din:

- a) Listă verificare echipament de anestezie — anexa nr. 1;
- b) Lista O.M.S. pentru verificarea siguranței intervenției chirurgicale — anexa nr. 2;
- c) Culorile standard de fundal pentru etichetarea seringilor cu medicamente — anexa nr. 3;
- d) liste de verificare pentru situații de urgență în anestezie — anexa nr. 4;
- e) Standarde internaționale pentru practica medicală în siguranță în anestezie — anexa nr. 5;
- f) Raport anual privind siguranța pacienților în Secția/Compartimentul ATI — anexa nr. 6;
- g) Fișa de predare-primire a pacientului într-o secție non-ATI — anexa nr. 7.

Art. 2. — Măsurile specifice destinate îmbunătățirii siguranței pacientului în anestezie-terapie intensivă prevăzute în Ghidul privind siguranța pacientului în anestezie-terapie intensivă au caracter obligatoriu pentru toate secțiile și compartimentele de anestezie-terapie intensivă din cadrul unităților sanitare.

Art. 3. — Direcțiile implicate din cadrul Ministerului Sănătății, direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București, precum și conducerea unităților sanitare vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 4. — Anexele nr. 1—7*) fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul sănătății,
Dan Octavian Alexandrescu,
secretar de stat

București, 20 martie 2019.
Nr. 398.

*) Anexele nr. 1—7 se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 220 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ

ORDIN

pentru aprobarea Procedurii privind emiterea și comunicarea unor acte administrative și de executare pentru debitorii care înregistrează obligații fiscale restante sub o anumită limită și pentru modificarea Procedurii privind stabilirea obligațiilor fiscale accesorii reprezentând penalități de nedeclarare, aprobată prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3.834/2015

În temeiul prevederilor art. 173 alin. (5)—(5²), art. 226, art. 227¹, 230, 236, art. 266 alin. (5) și art. 267 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 11 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 520/2013 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările și completările ulterioare, și

având în vedere avizul conform al Ministerului Finanțelor Publice comunicat prin Adresa nr. 772.929 din 25.01.2019,

președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Se aprobă Procedura privind emiterea și comunicarea unor acte administrative și de executare pentru debitorii care înregistrează obligații fiscale restante sub o anumită limită, prevăzută în anexa nr. 1.

(2) Creanțele fiscale restante administrate de organul fiscal central competent în administrarea obligațiilor fiscale ale debitorului, amenzile de orice fel, precum și alte creanțe bugetare înscrise în titluri executorii de creanță bugetară, transmise spre recuperare organului fiscal, aflate în sold la data de 31 decembrie a anului, al căror plafon este prevăzut pentru anulare de Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, se scad din evidențele fiscale în primele 7 zile ale anului următor.

(3) După aplicarea prevederilor alin. (2) se vor emite, potrivit prezentului ordin, următoarele acte administrative și de executare:

- a) decizii referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere;
- b) decizii referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând penalități de nedeclarare;
- c) decizii de majorare a penalităților de nedeclarare;
- d) decizii de reducere a penalităților de nedeclarare;
- e) somații;
- f) titluri executorii;
- g) adrese de înființare a popririi asupra disponibilităților bănești;
- h) adrese de înființare a popririi asupra sumelor datorate debitorului de către terți;
- i) adrese de înștiințare privind înființarea popririi.

(4) Pentru operarea scăderii din evidențele fiscale, în scopul încadrării în plafonul prevăzut la alin. (2) se are în vedere suma totală a obligațiilor fiscale, a amenzilor de orice fel, precum și a

obligațiilor bugetare înscrise în titluri executorii de creanță bugetară, datorate și neachitate de către un debitor.

Art. 2. — Procedura privind stabilirea obligațiilor fiscale accesorii reprezentând penalități de nedeclarare, aprobată prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3.834/2015, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 984 din 30 decembrie 2015, se modifică după cum urmează:

1. La capitolul I, punctul 9.1 va avea următorul cuprins:

„9.1. Pentru obligațiile fiscale principale prevăzute la pct. 1, care au fost stinse prin plată sau compensare în termenul prevăzut la art. 156 alin. (1) din Codul de procedură fiscală sau prin eşalonare la plată, în condițiile legii, penalitățile de nedeclarare se reduc cu 75%, la cererea contribuabilului depusă la organul fiscal central competent.”

2. Capitolul II se abrogă.

3. Anexa nr. 2 se modifică și se înlocuiește cu anexa nr. 2 la prezentul ordin.

Art. 3. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3.497/2015 pentru aprobarea Procedurii privind emiterea și comunicarea unor acte administrative pentru debitorii care înregistrează obligații fiscale restante sub o anumită limită, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 912 din 9 decembrie 2015.

Art. 4. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 5. — Direcția generală de administrare a marilor contribuabili, Direcția generală regională a finanțelor publice București, direcțiile generale regionale ale finanțelor publice, precum și organele fiscale din subordinea acestora vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 6. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală,
Mihaela Triculescu

PROCEDURĂ**privind emiterea și comunicarea unor acte administrative și de executare pentru debitorii care înregistrează obligații fiscale restante sub o anumită limită****CAPITOLUL I****Procedura privind emiterea și comunicarea deciziei referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere pentru debitorii care înregistrează obligații fiscale accesorii sub o anumită limită**

1. În situația în care debitorul nu achită obligațiile fiscale principale la termenul de scadență, organul fiscal central competent în administrarea obligațiilor fiscale ale debitorului calculează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere, pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență până la data stingerii sumei datorate, inclusiv, în condițiile Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *Cod de procedură fiscală*.

2. Dobânzile și penalitățile de întârziere se stabilesc prin decizii referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere, denumite în continuare *decizii*.

3. Deciziile se emit trimestrial, pentru toți debitorii, cu excepția:

a) debitorilor care înregistrează obligații fiscale care fac obiectul înlesnirilor la plată;

b) debitorilor care înregistrează obligații fiscale născute anterior sau ulterior datei înregistrării hotărârii de dizolvare în registrul comerțului;

c) debitorilor cărora li s-a deschis procedura insolvenței în baza Legii nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, cu modificările și completările ulterioare, pentru care nu se calculează obligații fiscale accesorii pentru creanțele născute anterior deschiderii procedurii, cu excepția situațiilor prevăzute la art. 80 alin. (2) și art. 103 din Legea nr. 85/2014, cu modificările și completările ulterioare;

d) debitorilor declarați insolvăbili care nu au venituri și bunuri urmăribile;

e) debitorilor care înregistrează obligații fiscale ce fac obiectul suspendării executării silite prin depunerea unei scrisori de garanție/poliță de asigurare de garanție, pe toată perioada suspendării executării silite;

f) debitorilor care înregistrează obligații fiscale, pentru care instanța judecătorească de contencios administrativ admite cererea de suspendare a executării actului administrativ fiscal prin care au fost individualizate aceste obligații, potrivit prevederilor Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare. În acest caz nu se datorează penalitate de întârziere pe perioada suspendării, iar decizia va cuprinde numai dobânzi;

g) debitorilor aflați în diverse stări juridice, respectiv inactivi sau insolvăbili cu venituri și bunuri urmăribile mai mici decât quantumul obligațiilor fiscale.

4. Pentru obligațiile fiscale principale cu scadența până la data de 1 iulie 2013 care se sting după această dată, deciziile se emit astfel:

a) trimestrial, pentru dobânzi;

b) o singură dată, pentru penalități de întârziere, caz în care se aplică nivelul de 15% din obligațiile principale rămase nestinse.

5. Prin excepție de la pct. 3 și 4, organul fiscal central competent în administrarea obligațiilor fiscale ale debitorului evaluează trimestrial quantumul total al obligațiilor fiscale accesorii ale unui debitor (majorări de întârziere/dobânzi/penalități de întârziere), iar în cazul în care quantumul nu depășește o anumită limită, deciziile se emit, prin aplicațiile informatice, după 180 de zile de la ultima emitere sau de la data la care au fost înregistrate obligații fiscale principale restante, astfel:

a) în cazul în care quantumul obligațiilor fiscale accesorii nu depășește 3.000 lei, pentru debitorul care are calitatea de mare contribuabil;

b) în cazul în care quantumul obligațiilor fiscale accesorii nu depășește 1.500 lei, pentru debitorul care are calitatea de contribuabil mijlociu;

c) în cazul în care quantumul obligațiilor fiscale accesorii nu depășește 500 lei, pentru celelalte categorii de debitori;

d) în cazul în care quantumul obligațiilor fiscale accesorii nu depășește 100 lei, pentru contribuabilul persoană fizică.

6. Pentru debitorii prevăzuți la pct. 3 lit. g) deciziile se emit, prin aplicațiile informatice, în luna ianuarie a fiecărui an calendaristic, ulterior celui în care aceștia au fost declarați inactivi sau insolvăbili cu venituri și bunuri urmăribile mai mici decât quantumul obligațiilor fiscale, după caz. Prin excepție, în cazul în care ieșirea din respectivele stări juridice se produce înainte de împlinirea acestui termen, deciziile se emit potrivit pct. 3 sau 5, după caz.

7. În cazul în care quantumul obligațiilor fiscale accesorii (majorări de întârziere/dobânzi/penalități de întârziere) este sub plafonul prevăzut pentru anulare de Codul de procedură fiscală, nu se emit decizii pentru categoriile de contribuabili prevăzute la pct. 5.

8. Prin excepție de la dispozițiile pct. 7, la cererea debitorului sau în alte situații prevăzute de lege, se emit decizii pentru categoriile de debitori prevăzute la pct. 5 și în cazul în care quantumul obligațiilor fiscale accesorii (majorări de întârziere/dobânzi/penalități de întârziere) este sub plafonul prevăzut pentru anulare de Codul de procedură fiscală.

9. Decizia se poate emite și comunica debitorului din oficiu sau ori de câte ori acesta solicită achitarea obligațiilor fiscale accesorii, cu condiția ca decizia să fie confirmată de primire.

10. Decizia se emite și se comunică debitorului atunci când se constată pericolul prescrierii dreptului de a stabili obligații fiscale.

11. Sumele reprezentând obligații fiscale accesorii se rotunjesc la un leu pentru fracțiunile de peste 50 de bani inclusiv și se neglijează fracțiunile de până la 49 de bani inclusiv.

12. După emitere, deciziile se comunică potrivit art. 47 din Codul de procedură fiscală.

CAPITOLUL II**Procedura privind emiterea și comunicarea deciziei referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând penalități de nedeclarare pentru debitorii care înregistrează penalități de nedeclarare sub o anumită limită**

1. În situația în care contribuabilul/plătitorul nu a declarat sau a declarat incorect obligațiile fiscale principale, acestea se stabilesc de organul de inspecție fiscală prin decizii de impunere.

2. Pentru obligațiile fiscale principale prevăzute la pct. 1, contribuabilul/plătitorul datorează o penalitate de nedeclarare, fără a se mai calcula pentru acestea penalități de întârziere. Stabilirea penalității de nedeclarare, potrivit prezentei proceduri, nu înlătură obligația de plată a dobânzilor prevăzute de lege.

3. Penalitățile de nedeclarare se stabilesc prin decizii referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând penalități de nedeclarare, denumite în continuare *decizii*.

4. Deciziile prevăzute la pct. 3 se emit trimestrial, pentru toți debitorii, cu excepția:

a) debitorilor care înregistrează obligații fiscale care fac obiectul înlesnirilor la plată;

b) debitorilor care înregistrează obligații fiscale născute anterior sau ulterior datei înregistrării hotărârii de dizolvare în registrul comerțului;

c) debitorilor cărora li s-a deschis procedura insolvenței în baza Legii nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, cu modificările și completările ulterioare, pentru care nu se calculează obligații fiscale accesorii pentru creanțele născute anterior deschiderii procedurii, cu excepția situațiilor prevăzute la art. 80 alin. (2) și art. 103 din Legea nr. 85/2014, cu modificările și completările ulterioare;

d) debitorilor declarați insolvabili care nu au venituri și bunuri urmăribile;

e) debitorilor care înregistrează obligații fiscale ce fac obiectul suspendării executării silite prin depunerea unei scrisori de garanție/poliță de asigurare de garanție, pe toată perioada suspendării executării silite;

f) debitorilor care înregistrează obligații fiscale, pentru care instanța judecătorească de contencios administrativ admite cererea de suspendare a executării actului administrativ fiscal prin care au fost individualizate aceste obligații, potrivit prevederilor Legii nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare. În acest caz nu se datorează penalitate de întârziere pe perioada suspendării, iar decizia va cuprinde numai dobânzi;

g) debitorilor aflați în diverse stări juridice, respectiv inactivi sau insolvabili cu venituri și bunuri urmăribile mai mici decât cuantumul obligațiilor fiscale.

5. Prin excepție de la pct. 4, deciziile se emit, prin aplicațiile informatice, după 180 de zile de la ultima emiterie sau de la data la care au fost înregistrate obligații fiscale principale prevăzute la pct. 1, în cazul în care cuantumul penalităților de nedeclarare nu depășește o anumită limită, astfel:

a) în cazul în care cuantumul penalităților de nedeclarare nu depășește 3.000 lei, pentru debitorul care are calitatea de mare contribuabil;

b) în cazul în care cuantumul penalităților de nedeclarare nu depășește 1.500 lei, pentru debitorul care are calitatea de contribuabil mijlociu;

c) în cazul în care cuantumul penalităților de nedeclarare nu depășește 500 lei, pentru celelalte categorii de debitori;

d) în cazul în care cuantumul penalităților de nedeclarare nu depășește 100 lei, pentru contribuabilul persoană fizică.

6. Pentru debitorii prevăzuți la pct. 4 lit. g) deciziile se emit, prin aplicațiile informatice, în luna ianuarie a fiecărui an calendaristic, ulterior celui în care aceștia au fost declarați inactivi sau insolvabili cu venituri și bunuri urmăribile mai mici decât cuantumul obligațiilor fiscale, după caz. Prin excepție, în cazul în care ieșirea din respectivele stări juridice se produce înainte de împlinirea acestui termen, deciziile se emit potrivit pct. 4 sau 5, după caz.

7. Pentru categoriile de contribuabili prevăzute la pct. 5 nu se emit decizii în cazul în care cuantumul penalităților de nedeclarare este sub plafonul prevăzut pentru anulare de Codul de procedură fiscală.

8. Prin excepție de la pct. 7, la cererea debitorului sau în alte situații prevăzute de lege, se emit decizii și în cazul în care cuantumul penalităților de nedeclarare este sub plafonul prevăzut pentru anulare de Codul de procedură fiscală.

9. Decizia se poate emite și comunica debitorului din oficiu sau ori de câte ori acesta solicită achitarea penalităților de nedeclarare, cu condiția ca decizia să fie confirmată de primire.

10. Decizia se emite și se comunică debitorului și în cazul în care organul fiscal central competent în administrarea obligațiilor fiscale ale debitorului constată pericolul prescrierii dreptului de a stabili obligații fiscale.

11. Sumele reprezentând penalități de nedeclarare se rotunjesc la un leu pentru fracțiunile de peste 50 de bani inclusiv și se neglijează fracțiunile de până la 49 de bani inclusiv.

12. După emiterie, deciziile se comunică potrivit art. 47 din Codul de procedură fiscală.

CAPITOLUL III

Procedura privind emiteria și comunicarea unor acte de executare pentru debitorii care înregistrează obligații fiscale/bugetare restante sub o anumită limită

1. Prevederile prezentului capitol se aplică pentru emiteria și comunicarea următoarelor acte de executare:

- somație;
- titlu executoriu;
- adresă de înființare a popririi asupra disponibilităților bănești;
- adresă de înființare a popririi asupra sumelor datorate debitorului de către terți;
- adresă de înștiințare privind înființarea popririi.

2. În vederea emiterii somației și a titlului executoriu, organul fiscal central competent în administrarea obligațiilor fiscale ale debitorului evaluează bilunar obligațiile fiscale/bugetare restante ale debitorilor și emite somația și titlul executoriu după 180 de zile de la ultima emiterie sau de la data la care au fost înregistrate obligații fiscale/bugetare restante, astfel:

a) în cazul în care cuantumul obligațiilor fiscale/bugetare restante nu depășește 3.000 lei, pentru debitorul care are calitatea de mare contribuabil;

b) în cazul în care cuantumul obligațiilor fiscale/bugetare restante nu depășește 1.500 lei, pentru debitorul care are calitatea de contribuabil mijlociu;

c) în cazul în care cuantumul obligațiilor fiscale/bugetare restante nu depășește 500 lei, pentru celelalte categorii de debitori;

d) în cazul în care cuantumul obligațiilor fiscale/bugetare restante nu depășește 100 lei, pentru debitorul persoană fizică.

3. În situația în care până la comunicarea către debitor a somațiilor și titlurilor executorii, obligațiile fiscale/bugetare au fost stinse total sau parțial, iar diferența rămasă se încadrează sub plafoanele prevăzute la pct. 2, acestea nu se mai comunică debitorilor. În cazul stingerii parțiale, obligațiile fiscale rămase nestinse se au în vedere la emiteria următoarelor somații și titluri executorii, cu respectarea prevederilor pct. 2.

4. Prin excepție de la prevederile pct. 2, organul fiscal central competent în administrarea obligațiilor fiscale ale debitorului:

a) poate emite somații și titluri executorii, din oficiu, în perioada prevăzută la pct. 2, chiar dacă cuantumul obligațiilor fiscale/bugetare restante este sub plafonul stabilit la pct. 2;

b) emite și comunică debitorului somații și titluri executorii ori de câte ori se constată pericolul prescrierii dreptului de a cere executarea silită.

5. În cazul în care cuantumul obligațiilor fiscale/bugetare restante este sub plafonul prevăzut pentru anulare de Codul de procedură fiscală, nu se emit somații și titluri executorii pentru categoriile de contribuabili prevăzute la pct. 2.

6. Prin excepție de la dispozițiile pct. 5, în alte situații prevăzute de lege, se pot emite somații și titluri executorii pentru categoriile de debitori prevăzute la pct. 2 și în cazul în care cuantumul obligațiilor fiscale/bugetare este sub plafonul prevăzut pentru anulare de Codul de procedură fiscală.

7. În vederea emiterii adresei de înființare a popririi asupra disponibilităților bănești, a adresei de înființare a popririi asupra sumelor datorate debitorului de către terți și a adresei de înștiințare privind înființarea popririi, organul fiscal central competent în administrarea obligațiilor fiscale ale debitorului evaluează obligațiile fiscale/bugetare restante ale debitorilor pentru care s-a împlinit termenul de 15 zile de la comunicarea somației. În cazul în care cuantumul obligațiilor fiscale/bugetare restante este sub limitele prevăzute la pct. 2, se emit actele de executare menționate la prezentul punct, după 180 de zile de la comunicarea somației.

8. Prevederile pct. 2—6 se aplică în mod corespunzător și în cazul emiterii adresei de înființare a popririi asupra disponibilităților bănești, a adresei de înființare a popririi asupra sumelor datorate debitorului de către terți și a adresei de înștiințare privind înființarea popririi.

9. După emiterie, actele de executare se comunică potrivit art. 47 din Codul de procedură fiscală.

ANEXA Nr. 2
(Anexa nr. 2 la procedură)

ANETET¹⁾

Dosar fiscal nr. ....

Nr. .... din .....

Către²⁾ .....
cod de identificare fiscală .....
str. .... nr. ..., bl. ...., sc. ...., et. ...., ap. ....,
sector ...., localitatea ....., județul .....,
cod poștal .....

DECIZIE
de reducere a penalităților de nedeclarare

În temeiul art. 98 lit. c) și art. 181 alin. (2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare,
și având în vedere Cererea dumneavoastră nr. .... din data de .....,
pentru obligațiile fiscale principale nedeclarate sau declarate incorect și stabilite de organul de inspecție fiscală prin decizii de impunere, care au fost stinse prin plată sau compensare în termenul prevăzut la art. 156 alin. (1) din acest act normativ sau prin eşalonare la plată, în condițiile legii, penalitățile de nedeclarare se reduc cu 75% după cum urmează:

Cod ³⁾	Denumirea obligației fiscale ⁴⁾	Penalități de nedeclarare reduse cu 75% — lei —
0	1	2
TOTAL:		

În conformitate cu prevederile art. 152 alin. (2) din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, prezentul înscris constituie titlu de creanță.

Asupra emiterii prezentei decizii organul fiscal nu este obligat să asigure contribuabilului/plătitorului posibilitatea de a-și exprima punctul de vedere cu privire la faptele și împrejurările relevante în luarea prezentei decizii, conform art. 9 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare.

Împotriva prezentului înscris puteți formula contestație la organul fiscal emitent al actului administrativ atacat în conformitate cu prevederile art. 268 și 269 din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, în termenul prevăzut de art. 270 al aceluiași act normativ.

Detaliile referitoare la modul de calcul al penalităților de nedeclarare reduse potrivit prezentei decizii se află în anexă.

Conducătorul unității fiscale
Numele și prenumele .....
Semnătura .....
L.S.

Document care conține date cu caracter personal protejate de prevederile Regulamentului (UE) 2016/679.

¹⁾ Se vor trece sigla conform Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3.504/2013 privind aprobarea modelului și caracteristicilor siglelor utilizate la nivelul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările ulterioare, denumirea și adresa organului fiscal central emitent al prezentului act administrativ.

²⁾ Numele, prenumele/denumirea și domiciliul fiscal; codul numeric personal, numărul de identificare fiscală, codul de înregistrare fiscală sau codul unic de înregistrare, după caz, alte date de identificare ale debitorului.

³⁾ Se va menționa codul existent în nomenclatorul aplicațiilor informatice din care se emit, publicat pe portalul Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

⁴⁾ Se va preciza denumirea obligației fiscale principale: impozit, taxă, contribuție socială sau alte sume datorate bugetului general consolidat pentru care s-a calculat penalitate de nedeclarare, potrivit legii.

Anexa la Decizia nr. .... din data de .....

Cod ¹⁾	Documentul prin care s-a individualizat suma de plată ²⁾	Denumirea obligației fiscale ³⁾	Penalități de nedeclarare	Penalități de nedeclarare reduse cu 75%
0	1	2	3	4

1) Se va menționa codul existent în nomenclatorul aplicației informatice din care se emite, publicat pe portalul Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

2) Se vor menționa numărul și data deciziei referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând penalități de nedeclarare.

3) Se va preciza denumirea obligației fiscale principale: impozit, taxă, contribuție socială sau alte sume datorate bugetului general consolidat pentru care s-a calculat penalitate de nedeclarare, potrivit legii.

1. Denumire: Decizie de reducere a penalităților de nedeclarare
2. Format: A4/t1
3. Caracteristici de tipărire: se editează din sistemul informatic.
4. Se utilizează în baza art. 98 lit. c) și art. 181 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.
5. Se întocmește în două exemplare de compartimentul de evidență pe plătitori.
6. Circulă: 1 exemplar la debitor;
1 exemplar la organul fiscal central.
7. Se arhivează 1 exemplar la organul fiscal central.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948493 221036